

Prædiken søndag d. 9. juni 2019.

Metodistkirken i Odense. ©Thomas Risager, D.Min.

Tekster: Apg. 2,1-13. Pinsen.

Kristne er alle dage blevet beskyldt for at være lidt specielle eller ligefrem mærkelige. Det er der intet nyt i.

Se blot på, de sidste linier den tekst, som Amanda læste for os. "Andre spottede, og sagde"De har drukket sig fulde i sød vin."¹

Folk fattede ikke, hvad der skete med de her disciple, som havde tunger af ild siddende på sig, som var i et rum, vor lyden af kraftige vindstød fyldte hele huset. Og hvor snakken gik højt. Meget højt.

Disciplene talte de ord, som Ånden indgav dem, at sige. Hvad var det de talte om, jo de talte om Gud storværker, for det var det, som fyldte hos dem.

Tænk en gang, hvad de gennem de sidste par år har oplevet sammen med Jesus.

Jeg kan godt tage mig selv i, at blive lidt misundelig. De har fået lov at gå sammen med Jesus, og de har fået lov at lære direkte af ham. Sikke et privilegium.

Så har de selvfølgelig også oplevet at han blve taget til fange, at han døde på korset. Den oplevelse tænker jeg godt, at de kunne have undværet.

På den anden side har de jo været med til at han opstod fra de døde. De har troet og tvivlet.

¹ Apg 2,13

De har fået lov at stå ansigt til ansigt med ham igen efter opstandelsen, og de har fået lov at forstå, at det ikke var tomme ord, men at Gud sejrer over alt ondskab, ja selv over døden.

For ti dage siden var det Kristi Himmelfart, og de så Jesus blive løftet op i skyen, og forsvinde fra dem. Mens hans sidste ord til dem kørte rundt i hovedet på dem. De skule gå op til Jerusalem og vente på noget, som Jesus kaldte både talsmanden og kraften fra det høje.

Nu er de i Jerusalem, hvor de faktisk gemmer sig. Men nu går det i opfyldelse her, hvor Guds ånd falder over disciplene. De har så meget på hjerte og der er sket så meget i deres liv, at de sket ikke kan holde mund med det.

Det, som er miraklet er, at Jerusalem er fyldt med alle mulige mennesker fra alle mulige steder og derfor har de andre sprog, og de kan faktisk forstå hvad det er disciplene taler om.

Du og jeg ved jo godt, at nogen gange, når noget kommer for tæt på, så kan vi finde på at slå det hen i en joke eller en dumsmart bemærkning.

De er jo fulde.... Så behøver vi ikke forholde os til det.

Her sker præcis det, som Jesus advarer om i forbindelse med lignelsen om sædemandet. Jesu siger: "De skal se og se, men intet forstå. De skal høre og høre, men intet fatte."²

² Mark 4,11

Pinsen er underet, hvor Gud viser sig på en ny og overraskende side. Ånden har ganske vist været i verden, siden begyndelse, men nu falder Ånden over disciplene på en måde, som ingen kan være overhørig. Helligånden er Guds ultimative kommunikation. En kommunikation, der lige som Guds agapekærlighed, tager sit udgangspunkt i modtageren.

Det er Gud, der gennem disciplene kommunikerer sin nåde og kærlighed, på tværs af alle barrierer, der måtte være. Om så det kræver alle mulige sprog, så er det muligt også at krydse den grænse, for budskabet om Guds kærlighed, er stærkere end noget andet, og det lader sig ikke begrænse af noget som helst.

Vi har døbt Bjørn. Vi bad om, at han ikke bare måtte blive døbt med vand, men også med Helligånden. At Gud måtte tage sin bolig i ham, og være med ham alle dage. Der er en vis sandsynlighed for at Bjørn, ikke forstår det med sin forstand, hverken i dag eller om fem år, men ikke destomindre, er det det, der i dag ved Åndens kraft er kommunikeret, ikke bare til Bjørn, men til os alle. At Gud kærlighed er gældende fra før Bjørn og efter Bjørns liv rinder ud. Guds kærlighed er gældende nu og altid. Og den er gældende overalt.

I pinsen falder Guds ånd. Det skete for ca. 1990 år siden, men det har stadig betydning for os i dag.

Hvis ikke Ånden var faldet verdens centrum, som var Jerusalem, så var kristendommen sandsynligvis et et slags nyreligiøst appendix til jødedommen. En tro, som var forbeholdt et bestemt folk, en bestemt kultur og et

4 af 5

bestemt sprog. Den ville måske ovenikøbet være bundet til et bestemt sted.

Med pinsens under, tunger af ild, og lyden af en storm, åbent kirstendommen op for alle mennesker, alle kulturer og alle sprog.

Det er det, som gør at kristendommen er blevet et globalt fænomen, som går gennem tid og sted og på tværs af mennesker.

Hvis ikke Ånden var faldet, var troen på Jesus sansynligvis ikke kommet uden for Israels grænser. Nu er der kristne i Argentina, Alaska, Nordnorge, Sydafrika, Australien, Japan, Sibirien, Japan, Filipinerne, Portugal, Danmark.

Det er et mirakel, og det har gjort verden til et bedre sted.

Det er den kærligheds Ånd, som vi fejrer overalt, og som Bjørn også er en del af.

Na ja, du er selvfølgelig også en del af det.

Det er pinsens under, at det kan være sådan, selvom du - eller jeg for den sags skyld - ikke helt kan forstå det.

Men derfor kan det godt være sandt.

Jeg håber virkelig at vi er fulde - helt fulde af den Ånd, som faldt i pinsen.

Så må alle andre tænke lige, hvad de vil.

Amen.

5 af 5

Spænd over os dit himmelsejl.